

ikke Tale om det; nej, Ukrudtsplanterne i vort Land, dem havde vi jo altid haft, og det maatte gaa, som det bedst kunde. Hvis man udbredte Kendskab til Sagen, var mange af vore besværlige Ukrudtsplanter lette at bekæmpe; Folk ved det bare ikke. Jeg rejste i Sommer fra Aarhus op ad Langaa til. Dér ligger jo en Række Enge langs med Lilleaaen, og jeg lagde Mærke til, at der var Steder, hvor Græs-væksten var meget tynd, og at der ved Siden af var meget rigelig og god Græs-vækst. Med lidt Øvelse kan man godt botanisere ogsaa fra et Eksprestogs Vindue, og jeg lagde Mærke til, at Grunden var den, at der voksede en Plante i Græsset. Det var en Snylteplante, der ikke lever ved selv at arbejde og tage sin Næring fra Jorden, men som lever af at sende sine Sugerødder ind i Græsplanten, og det er saa Græsplanten, der maa tage Næringen op fra Jordbunden; derfor forstaar man, at Græsplanten sygner hen. Denne Plante blomstrer i Slutningen af Maj, og det er saa snildt og godt indrettet, at den lige naar at faa sine Frugter modne, til Hø-bjærgningstiden kommer, det vil sige hen ad Sankt Hans Dag eller først i Juli. Frugten er en Kapsel, Kapslerne aabner sig jo, naar de bliver modne, og ved at man arbejder med Høet, sætter det i Stakke, læsser det paa Vogne, vejrer Høet o. s. v., springer Kapslerne op, og Frøet kommer hen paa nye Voksesteder. Der kunde ses Pletter paa Engen, hvor denne Plante havde omtrent ødelagt eller i hvert Fald forringet Udbyttet af Engen meget betydeligt. Det vilde være en meget let Sag at bekæmpe en Plante som den, idet man nemlig kunde slaa Høet paa de Steder, hvor den særlig hjemsogte Engen, medens denne Plante stod i Blomst, eller græsse det af, saaledes at den ikke fik Tid til at kaste sine Frugter og komme hen paa nye Voksesteder.

I Amerika har man blandt andre Midler til at bekæmpe Ukrudtsplanter indført det som et Fag i Ungdomsskolen — og Ungdomsskolen er meget udbredt i Amerika, dér er de langt foran os — at lære de unge, hvorledes de skal bekæmpe disse Fjender. Men en af de første Betingelser for at kunne bekæmpe sin Fjende er, at man kender ham, og hvis en Lærer vilde tage denne Plante ind i en Ungdomsskole her i Landet og vise den til Eleverne og spørge: Kender I den?, saa vilde de ganske vist sige: Ja, den kender vi udmærket godt, den vokser hjemme paa vor Eng eller paa vor Nabos Eng, den har vi

altid kendt. Men hvorledes den lever, og hvorledes den virker, derom ved de ikke noget.

Paa dette Omraade er vort Landbrug meget konservativt. Denne Ukrudtsplante staar altsaa nu, og den stod i min Fars og Farfars Tid, det er en Arv fra Fædrene, og man værner jo om det gamle og om det, man har arvet. Derfor faar Ukrudtet Lov til at brede sig, og der bliver ikke gjort noget virkeligt for at bekæmpe det. Jeg ved ikke, om vor nuværende Landbrugsminister, der jo ellers er en modig Mand, har saa meget Mod i sig, at han tør tage denne Opgave op. I hvert Tilfælde vil jeg tillade mig at henstille det til ham, og jeg tror, at der var ikke saa ganske faa Veje, hvis vi vilde efterfølge den Lovgivning, som er anvendt i de Forenede Stater og i Kanada, ad hvilke man kunde komme meget af Ukrudtet i vort Land til Livs.

Anden Næstformand (*Parkov*): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Dersom det forholdt sig med Oksebremsen, som det forholder sig med Ukrudtsfrø, skulde jeg ikke have noget at gøre med at gennemføre dette Lovforslag. Et Ukrudtsfrø som f. Eks. Agerkaal kan ligge i Jorden i 20 Aar, og det gror lige godt, naar det kommer op til Overfladen. Hvis der er lige saa fuldt af Bremseæg i Dyrets Krop, som Jorden er fuld af Ukrudtsfrø, som kan gro efter Aars Forløb, vil det være ganske haabløst at bekæmpe dette Onde. Men her forholder det sig i Virkeligheden paa en ganske særlig Maade, og derfor kan man heller ikke anstille nogen Sammenligning mellem de to Ting.

Jeg vil henstille til Udvalget, om man dog ikke vil være saa imødekommende at stille Kommunerne frit med Hensyn til de Foranstaltninger, de skal foretage, saaledes at de kan vælge imellem, om de vil lade foretage Eftersyn, eller de vil ordne det paa den Maade, at de ansætter en Mand, som skal foretage Operationen og samtidig faar sin Betaling af Ejeren af den Besætning, han har efterset. Det vil gøre det hele simpelt og lige til; og jeg tror, at Kommunerne vil vælge den sidste Vej, hvis de bliver stillet frit.

Anden Næstformand (*Parkov*): Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Vi kan hurtig blive enige om, at det vilde være til stor Gavn baade for Landbruget som Helhed og for den enkelte